

Til § 66.

Bestemmelsen svarer til Forskrifterne i V. L. §§ 69 og 70.

Hvem der er retmæssig Indehaver af en Veksel, afgøres efter Reglerne i Forslagets § 16, der dækker Forskrifterne i V. L. § 39.

Hvis den krævede Paategning er undladt, maa man kunne gaa frem som hidtil efter dansk Ret, jfr. Aubert: Den nordiske Veksellret, Kjøbenhavn 1882, Side 314—315, Evaldsen: Vekselloven, Side 286—288, Rasting: Den danske Veksel- og Checkklovning, Side 199—200 og Forhandlingerne i Haag 1910 Actes 1910 Side 80.

2. K o p i e r.

Til § 67.

Bestemmelsen svarer til Forskrifterne i V. L. § 71.

Til § 68.

Bestemmelserne i § 68, 1. og 2. Stk. svarer til Forskrifterne i V. L. § 71 in fine og § 72.

I § 68, 3. Stk., er optaget en i dansk Ret ny Regel om, at hvis der, førend Kopi tages, efter sidste Endossement paa Originalvekslen paaføres denne en Bemærkning om, at herefter gælder kun Endossementer, som er paaført Kopien, er senere Endossementer paa Originalvekslen ugyldige.

K a p i t e l X.

Om Forandringer i Vekslen.

Til § 69.

Bestemmelsen, til hvilken ingen tilsvarende findes i V. L. fastslaar formentlig kun, hvad man vistnok ogsaa uden særlig Hjemmel vilde anse for gældende i dansk Ret; jfr. Aubert: Den nordiske Veksellret, Kjøbenhavn 1882, Side 104—105, og Rasting: Den danske Veksel- og Checkklovning Side 38 samt de der citerede Domme i U. f. R. 1916 A, pag. 890 og 1921 A, pag. 862.

K a p i t e l XI.

Om Veksels Forældelse.

Til § 70.

Forskrifterne i § 70, 1. Stk. om Forældelse af Kravet mod Acceptanten, stemmer med V. L.'s § 77. Med Hensyn til Regres-

Forelagte Lovforslag m. m.

kravene mod Endossent og Trassent gør V. L.'s §§ 78 og 79 en Forskel efter Stedet, hvor Vekslen er betalbar, eller hvor den indfriende Endossent bor. Denne Forskel forsvinder efter Art. 70, 2. og 3. Stk., som imidlertid opstiller en anden Modsætning. Det Regreskrav, som tilkommer Vekselindehaveren selv, forældes i Løbet af 1 Aar, medens de Regreskrav, der tilkommer de indfriende Endossenter mod deres Forgængere, forældes efter 6 Maanedere, se iøvrigt Udtalelserne under Nr. 145 i Bilag B. Sp. 4613 og Forhandlingerne i Haag 1912 Actes I 1912 Side 100—101. Med Hensyn til den Afvigelse fra Teksten i den ensartede V. L.'s § 70, som er indført i Lovforslagets § 70, sidste Sætning, henvises dels til Art. 17 i Reservationerne dels til Forhandlingerne i Haag l. c.

Til § 71.

§ 71, 1. Stk., gengiver Bestemmelserne i V. L. § 80, 1. Stk., saaledes som disse Bestemmelser hidtil er forstaaet i Praksis, jfr. i denne Forbindelse Evaldsen: Vekselloven Side 321 og ff., og Rasting: Den danske Veksel- og Checkklovning Side 218 samt herimod Aubert: Den nordiske Veksellret, Kjøbenhavn 1882, Side 332 Note 3, I. H. Deuntzer: Den danske Skifteret, København 1885, Side 684—685 og 713, og Jul. Lassen: Obligationsrettens almindelige Del, III. Udgave, Side 850.

I § 71, 2. og 3. Stk., har man optaget Bestemmelser om, hvilke i Udlandet foretagne Handlinger man vil anerkende som afbrydende Vekselforældelse her i Landet, jfr. Art. 17 i Reservationerne og de ovenfor i Bemærkningerne til § 70 citerede Forhandlinger i Haag 1912. Det bemærkes, at tilsvarende Bestemmelser er foreslaaet optaget i de andre nordiske Veksellovforslag.

I Overensstemmelse med den ensartede Veksellovs § 71 og V. L. § 80, 2. Stk., foreskriver Lovforslagets § 71, at Afbrydelse af Forældelse kun har Virkning overfor den Vekselskyldner, mod hvem Afbrydelseshandlingen er foretaget. Derimod indeholder den ensartede Veksellovs § 71 ingen Bestemmelse svarende til den ved V. L. § 80, 2. Stk. yderligere hjemlede Regel, at Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen, men da en saadan Regel maa antages at stemme med Vekselforholdets Natur, jfr. Evaldsen: Vekselloven Side 326—327, har man anset det for ubetænkeligt at optage den i Lovforslaget.

I sidste Stykke i § 71 er med Hjemmel i Art. 17 i Reservationerne optaget en Regel